

अभीष्टचिंतन ज्येष्ठ नागरिकांचे

२५ फेब्रुवारी

१) श्री. मधुकर भाऊ

अलिबाग

२५-०२-१९४६

२) श्रीम. लीना अभीष्ट अलिबाग

२५-०२-१९५१

कृषीवर्तुच्या वाचकाना आवाहन

अलिबाग येथील
श्री कच्छी जैन भवन
चौलेटल दूसर्या वर्तीने
अवगतासाठी एक
अभीष्टचिंतन ज्येष्ठ नागरिकांचे
आहे. जिल्हा स्थानावत
दाखल असलेल्या
स्थानाचा एका नातेइकाळा जेवणाची सोय करण्यात
आली आहे. यो जेवण दरोवर निमित्त ७०/०१ लोक
जेवण आसान. या जेवणाचा खर्च प्रति दिवस ₹. ३०००
अमुळ ही देणी रेण्याचा फोटो कृपयालमध्ये छापता
आली. ती ज्यातील आसान लोकांनी अदावत सेवेचा
लाघ घेणन या सामान ताक्रमात सहभागी व्हावे असे
आवाहन कृपयालकरीत आहे.

संपर्क- ८०५५३२५६७८ (वीथीन गठबद्ध)

९२८०५५१५५ (अभीष्ट शहानंद)

- मुख्य संपादक, कृषीवर्तु

आजचे अन्नदाते

सुचित दशरथ घुग्य
वाढावसानिमित्त, अलिबाग

दिन वार्ता

पंचांग

पंचांग

२५ फेब्रुवारी २०२३ शनिवार

विक्रम संवत्- २०७९

शालिवाहन शके संवत्- १९४४

संवत्सर - शुभकृत्माम

अयन- उत्तराण्यन

मास- फालुन

क्रृष्ण- वसंत

शुक्रल पक्ष

तिथि-पक्षी २४:२०:२४+

नववर्ष-भरणी २७:५८:५०+

योग-व्रत ११:१७:२०

करण-तैति १२:१९:३३

करण-तैति २४:२०:२४+

सूर्य-कुम्भ

चन्द्र-मेष

हिंजरी सन् - १४४४

मुख्यमास- शाबान

तारीख - ४

विशेष

संस्कृत सुभाषित
वैष्णव जन तो तेणे कहिये जो परीडा जानेरे।
अर्थ जे अशा उच्च कोटीला पोहोचेले
असतात, त्यांना स्वार्थ उत नाही. जनाच्या
कल्याणासाठीच अशा विभूती अवतरतात.
त्यांना मग ती दुःख निवाराचीच चिंता उतरे.

सुडोकू

9	1	2	6	4	5
5		1			8
8	2		5	4	
2	5	6	9		7
			1	8	2
3			4	6	7
1			9		4
4	7	3	5	6	9

शुक्रवाराच्या अंकारील कोड्याचे उत्तर

8	6	9	7	2	4	5	1	3
5	2	7	3	6	1	8	9	4
1	3	4	9	8	5	6	2	7
3	9	8	4	1	2	7	6	5
4	1	6	8	5	7	2	3	9
2	7	5	6	9	3	1	4	8
7	4	2	1	3	8	9	5	6
9	5	3	2	7	6	4	8	1
6	8	1	5	4	9	3	7	2

शुक्रवाराच्या अंकारील कोड्याचे उत्तर

अंत्रे कट्टव्यावर आभाळमाया कार्यक्रम

। नवीन पनवेल। प्रतिनिधी।

आचार्य अंत्रे कट्टव्याच्या वर्तीने रविवार,

दि. २६ फेब्रुवारी रोजी सायंकाळी ५.३० वा.

नवीन पनवेल, सेवकर्ता १०, येथील सिडिको

गार्डनमध्ये अभाळमाया हा कार्यक्रम संपत्र

होणार आहे. संकल्पना व निवेदन प्रसिद्ध

नाट्यकर्मी वैशाली केतकर यांचे आहे.

नात्याच्या बंधनात गुफलेल्या भाववंधावर

आधारित हा कार्यक्रम असून, विविध गणी

प्रसिद्ध गणिती शोभा पटडे सादर करणार

आहे. हा कार्यक्रम सर्व कार्यकारी खुला

असून, त्याचा आसान आसान घेण्याचे आवाहन

अंत्रे कट्टव्याच्या वर्तीने सर्व रसिकांना

करण्यात आले आहे.

अभीष्टचिंतन ज्येष्ठ नागरिकांचे

२५ फेब्रुवारी

शनिवार दि. २५ फेब्रुवारी, २०२३

आलिबाग

२५-०२-१९४६

२) श्रीम. लीना अभीष्ट अलिबाग

२५-०२-१९५१

आलिबाग

असा खेळा खो-खो

मि त्रांगो, तुम्ही शाळेत अथवा सोसायटीमध्ये खो खो हा खेळ खेळला आहे का? अद्याप खेळला नसाल तर या खेळाबद्दल अवश्य जाणन घ्या.

खो-खो या खेळाचा शोध आपल्या देशातच लावला आहे. हा भारतातील अतिशय लोकप्रिय ग्रामीण खेळ आहे. पहिली राष्ट्रीय खो-खो स्पर्धा १९५६-६० मध्ये आंध्र प्रदेशातील विजयवाडा जिल्ह्यात झाली. या खेळाचे मैदान २९ मीटर लांब आणि १६ मीटर रुंद असते. आयताच्या आतील बाजूच्या मध्यभागी १२० सेमी लाकडी खांब ठेवलेला असतो. लाकडी खांबाचा घेर ३० ते ४० सें.मी असून खांबाच्या दोन्ही बाजूना सरळ रेषा असते. दोन लाकडी खांबांमध्ये समांतर रेषांच्या आठ जोड्या असतात.

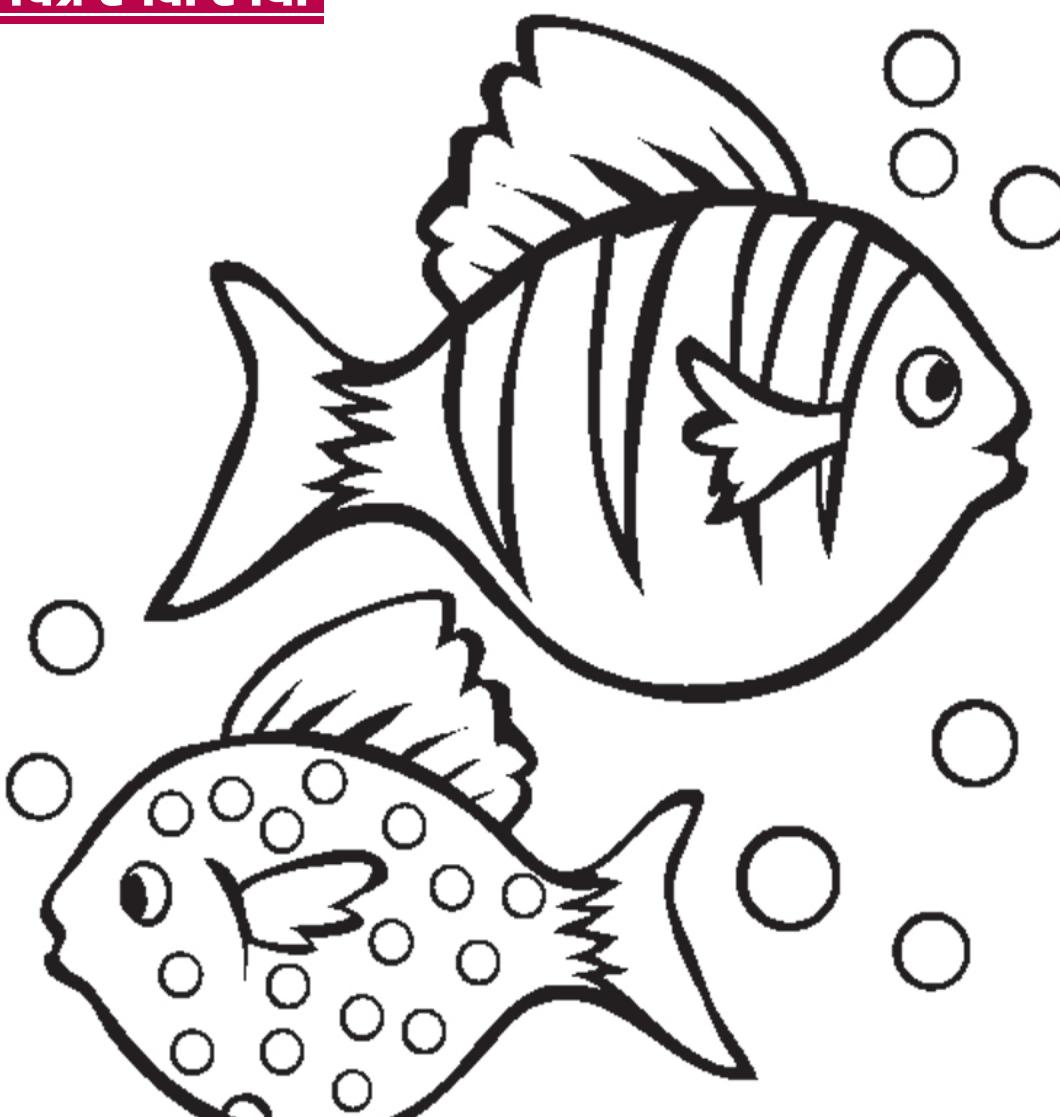
लाकडा खांवामध्य समातर रपाव्या जाठ जाड्या असतात.
 या खेळासाठी काही मार्गदर्शक तत्त्वे आहेत. जसे की, खो-खो
 मध्ये एका संघीर्ण एकूण १२ खेळाडू असतात, परंतु त्यातील फक्त नऊ
खेळाची वेळ खेळाडू मैदानात खेळप्पाची मुभा असते. तीन
 खेळाडू हे जास्तीचे असतात. एका सामन्यात दोन
 डावांचा समावेश असतो आणि प्रत्येक डावामध्ये
 धावणे आणि पाठलाग करण्यासाठी नऊ९ मिनिटे दिले जातात. मग
 एक संघ मैदानाच्या मध्यभागी आपल्या शेजारील खेळाडूच्या उलट
 दिशेला तोंड करून बसतो. पाठलाग करणारे खेळाडू फक्त एकाच दिशेने
 पळू शकतात, आणि त्यांना दोन खांबांच्या मध्ये असलेली रेघा पार
 करण्यात मनाई असते तर धावणारे कोणत्याही दिशेला पळू शकतात.
 त्यांना काही बंधने नसतात. पाठलाग करणाऱ्यांना दुसऱ्या बाजूला
 जाण्यासाठी संपूर्ण ओळीच्या भोवती चक्र घ्यावा लागतो.

जाण्यासाठी तसूऱ जाणिवा नापता वक्र व्यापा लागता.
दुसरा पर्याय म्हणजे धावणाच्या खेळाडूकडे ज्याचे तों
असते त्याला पाठलाग करणारा खेळाडू आपले काम सोपवू
शक्तो म्हणजे तो दुसरा खेळाडू त्याचा सलग पाठलाग करेल.
पाठलाग करणारा लक्ष्याजवळ खाली बसलेल्या खेळाडूला
स्पर्श करतो. हे सूचित करण्यासाठी तो 'खो...' असे
शब्द उच्चारतो. सर्व विरोधकांना कमीतकमी वेळे
मध्ये बाद करणे हा या खेळातीले उद्देश असतो.
मैदानात विरोधकांचे जास्तीत जास्त खेळाडू
बाद करण्यासाठी कमीतकमी वेळे घेणारी
टीम जिंकते

तुम्हाला फास्ट फूड आवडत ना? आता सुटीच्या दिवसात तर मऱ्गी, पास्ता, चिप्स, बगर यासारख्या पदार्थाची फर्माईशच सुरु असेल. पण मित्रांनो, फास्ट फूड तब्येतीसाठी घातक असतं. म्हणूनच ही आवड कमी व्हावी यासाठी काही टिप्स अनुसारा आणि निरोगी रहा.

- सकाळी भरपेट नाश्ता करा. यामुळे दिवसभर भूक-भूक होणार नाही आणि फास्ट फूडचं आर्कषण्याची कमी होईल.

खिलौना खेल स्पर्धा

ચિહ્ને પાઠવિધિયાચા પત્રા - કષેત્રબલ કર્યાલય વૈશ્વી-અલિબાશ

ध्ये खो खो हा खेळ खेळला आहे का? अद्याप खेळला नसाल तर या खेळाबद्दल अवश्य जाणून घ्या.

खो-खो या खेळाचा शोध आपल्या देशातच लावला आहे. हा भारतातील अतिशय लोकप्रिय ग्रामीण खेळ आहे. पहिली राष्ट्रीय खो-खो स्पर्धा १९५६-६० मध्ये आंध्र प्रदेशातील विजयवाडा जिल्ह्यात झाली. या खेळाचे मैदान २९ मीटर लांब आणि १६ मीटर रुंद असते. आयताच्या आतील बाजूच्या मध्यभागी १२० सेमी लाकडी खांब ठेवलेला असतो. लाकडी खांबाचा घेर ३० ते ४० सें.मी असून खांबाच्या दोन्ही बाजूंना सरळ रेषा असते. दोन लाकडी खांबांमध्ये समांतर रेषांच्या आठ जोड्या असतात.

या खेळासाठी काही मार्गदर्शक तत्वे आहेत. जसे की, खो-खो

मि त्रांनो, तुम्हाला व्हिडीओ गेम खेळण्याचा शौक असेल तर आधी त्यातील सुरक्षा व्यवस्थेची माहिती घ्या. कारण व्हिडीओ गेम्स खेळताना सायबर सुरक्षेशी संबंधित सर्व ज्ञान असणे गरजेचे आहे.

आजचे व्हिडिओ गेम कॅसेट
किंवा सीडीवरुन नढ्ये तर ऑनलाईन

वा साडावरुन नव्ह तर आनलाईन

दखल घ्या

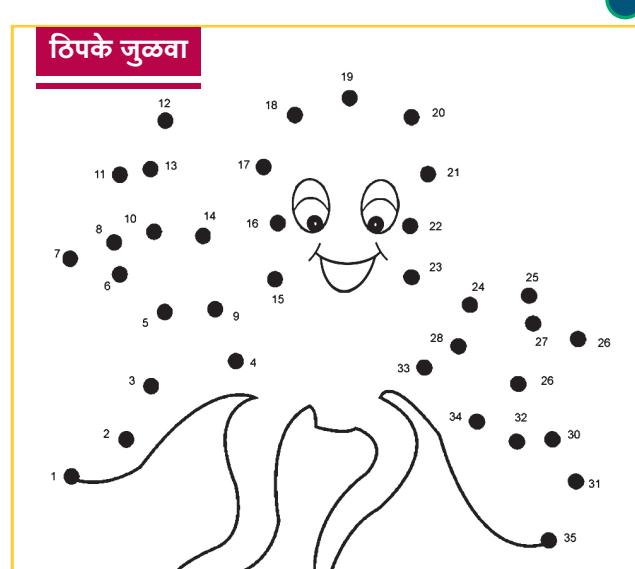
खेळले जातात. दोन खेळाऱ्हू किंवा मल्टीप्लेर गेममध्ये, वेगवेगळ्या देशांतील लोक एकमेकांशी जोडतात आणि एकत्र खेळतात. यामध्ये तुम्ही लिहून किंवा बोलून प्या मारता. पण अशाप्रकारे गेम खेळण्यात खूप मजा येत नसली तरी त्यामध्ये व्हायररस, माहितीची चोरी आणि फिसिंग यांचे धोकेदेखील आहेत. त्यामुळे असे खेळ सावधगिरीने गो चांगले.

- वेगवेगळ्या गेम्समध्ये वापरकर्त्ताचे नाव आणि पासवर्ड वापरल्याने लॉगिन करणे सोपे होते. पण ही बाब हॅकर्सना हॅक करण्यासाठी अधिक सोपी ठरते. म्हणून पासवर्ड नव्हावरीला आवश्यक आहे.

तुम्हाला फास्ट फूड आवडत ना? आता सुटीच्या दिवसात तर मऱ्गी, पास्ता, चिप्स, बगर यासारख्या पदार्थाची फर्माईशच सुरु असेल. पण मित्रांनो, फास्ट फूड तब्येतीसाठी घातक असतं. म्हणूनच ही आवड कमी व्हावी यासाठी काही टिप्स अनुसारा आणि निरोगी रहा.

- सकाळी भरपेट नाश्ता करा. यामुळे दिवसभर भूक-भूक होणार नाही आणि फास्ट फूडचं आर्कषण्याची कमी होईल.

फास्ट फूड
टाळायच
तर...

www.nature.com/scientificreports/ | (2022) 12:1030 | Article number: 1030

1 / 1

* आता गडद रंगाचे कपडे टाळा. उदाहरणार्थ, लाल आणि काळा रंग सूर्यकिरण शोधून घेतात आणि शरीरात उष्णता निर्माण करतात. उलट हलके रंग डोळ्यांना शांत करतात. तेव्हा आता गुलाबी, आकाशी, पांढरा, पिवळा आणि पेस्टल शेड्स किंवा अंबर कपडे उपयोग करा.

* शक्यतो घट्ट बसणारे कपडे वापरणे
टाळा, अन्यथा उष्णता आणि आर्द्धतेमुळे
त्वचेची ऐनर्जी होऊ शकते. थोडेसे लूंग
फिटिंग कपडे तुम्हाला आरामदायक

ଲର୍ଣ୍ଣିଂ ତିଥ ଫଳ

य शस्त्री हौण्यासाठी फक्त घोकमपट्टी करून भागत नाही तर विषय नीट समजून घ्यावा लागतो. व्यवहारज्ञान असावं लागतं. परीक्षेत कितीही गुण मिळाले तरी बाहेरच्या जगात टिकाव धरण्यासाठी लागणारी स्कील्स विकसित करावी लागतात. यासाठी वेगवेगळ्या वेबसाईटची मदत घेता येईल. अशीच एक साईट म्हणजे [learning gamesforkids.com](http://learninggamesforkids.com) मिळांनो. नावाप्रमाणे या साईटवर भरपूर गेम्स आहेत.

गणित, भाषा, विज्ञानातली कौशल्यं विकसित करण्यासाठी या साईटची मदत होईल. याशिवाय सायन्स सॉर्ज, ॲनिमल ॲड नेचर गेम्स, वर्ड गेम्स, आर्ट ॲप्ड म्युझिक गेम्स, लॉजिक गेम्स, मेमरी गेम्स, हॅण्ड आय कोऑर्डिनेशन गेम्स, कीबोर्डिंग गेम्स, जिओग्राफिकल गेम्स असे विविध विभाग या साईटवर आहेत. ही साईट कायम अपडेट होत असते. नवनवे गेम्स ॲड होत असतात. लिटरेचर गेम्स, शॉर्ट व्हॉव्हेल गेम्स, कंपाउंड वर्ड लेसन, सिलॅबस लेसन, ॲनॉलॉजी लेसन असं बरंच काही यावर आहे.

या साईटला भेट देऊन तुम्ही विविध विभाग धुळाळू शकता. तुमच्या लहान भावांडांनाही शिकवू शकता. इंग्रजी सुधारण्यासाठी लॅंग्वेजशी संबंधित गेम्स उपयुक्त ठरू शकतील. टायपिंग शिकायचं असेल तर तेही या साईटवर उपलब्ध आहे. आरोग्याविषयी, शेरीराविषयी जाणून घ्यायचं असेल तर हेल्थ गेम्सचा सेकशन आहे. स्पेलिंग येत नसतील तर स्पेलिंग गेम्स खेळा. यंदाच्या सुटीत या साईटला भेट द्या. तुमची कौशल्यांचा वाढवा आणि नव्या वर्गात गेल्यावर या कौशल्यांचा वापर करून भरपूर प्रगती करा.

आवामीतला पठास...!!

भानुदास धोत्रे

कृत
सम्पादन

वसंत ऋतुची चाहूल लागताच
 रानातला पळस बहरायला सुरुवात
 होते. वाकड्या आकाराच्या
 काळपट लासलर रंगाच्या कळ्या
 फांदी भरून मोहरतात. तत्पूर्वी
 पिकल्या जर्जर पानांची पानझड्ड
 होऊन गेलेली असते. तळपत्या
 उन्हाबरोबरच हळूहळू कळ्या
 खुलायला लागतात. बघता बघता
 पळस लाल-शेंद्र्या फुलांनी
 मोहरून जातो. दूरवरून फुललेली
 पळसांची अनेक झाड एकाच
 वेळेला पहिली की तस उन्हात
 जंगलाता आग किंवा वणवा
 लागल्याचा क्षणिक भास होतो.

सं कृत सर्वन गेली की, तीळा तिळान ऊ वाढू लागत. हिवाळाभर ठाण मांडून बसलेली गुलाबी थंडी वातावरणातून हळूहळू काढता पाय घेते. वातावरणातले इवले इवले बदल स्पष्टपणे जाणवू लागतात. बदलत्या वातावरणाचा परिणाम एकूणच संबंध सृष्टी आणि चराचरावर दिसून येतो. हिवाळा सरून उन्हाळा सुरु झाल्याची चिन्हे सुश्रीच्या अंग प्रत्यांगी ठळकपणे उमटू लागतात. दिवसा कडक ऊ तर रात्री कडक थंडी असेही काहीसे संमिश्र, विरोधाभासी हवामान अनुभवायला मिळते. माघ महिना संपत्ता संपत्ता आणि फालुन महिन्याच्या प्रारंभी हिंदू दिनदशकिप्रमाणे वसंत ऋतुची चाहूल लागते. सृष्टीत आमूलाग्र बदल घडायला सुरुवात होते. आंब्याला मोहोर फुटू लागते. काही झाडांच्या पिकल्या पानांची पानगळ होऊन जाते. कोवळी कोवळी नववर पालवी डोके वर काढायला सुरुवात होते.

अशी ही ऋतुबदलाची ठळक लक्षण रानोमाळी, डोंगरदान्यात, धुन्या बंधून्यावर विस्तीर्ण स्वरूपात ठाण मांडून उग्या असलेल्या पळसाकडे पाहून सहज लक्षत येतात. पळस ही वर वर पाहता सामान्य भासणारी वनस्पती. परंतु तिच्याठावी असामान्य अशी अनेक आयुर्वेदिक लक्षणे आणि गुणधर्म असतात. आयुर्वेदात पळस या वनस्पतीची महती वर्णालेली आहेच. पळस ही वनस्पती संबंध महाराष्ट्रभर विखरलेली

दिसून येते. पळसाला ग्रामीण कृषी संस्कृतीमध्ये अनन्य साधारण असं महत्व आहे. पोळ्याच्या आदल्या दिवशी विदर्भातील काही भागातले लोक बैलांच्या खांदे मठनिसाठी पळसाच्या पाचपानी डहाळीचा (फान्ट्याचा) उपयोग करतात. खेरे तर पळसाच्या एका देठाला तीनच पान असतात. त्याचाच पुरावा म्हणून की काय मराठी भाषेमध्ये पळसाच्या पानाविषयी एक म्हण सर्वपरिचित आहे. ती म्हणजे कोठेही जा, पळसाला पाने तिनच. मग विदर्भातील ह्या लोकांना खांदेमळणीच्या दिवशी पळसाच्या झाडाला ही पाच पान एकत्र असलेली डहाळी (फान्टा) मिळते तरी कशी. असा प्रश्न पडणे साहजिकच आहे. परंतु हे लोकं पाचपानी डहाळी मिळावी म्हणून शेत शिवारातील, जंगलातील अनेक पळसांची झाडे झुडपे धुंदाळून काढतात. अनेक झाडं धुंदाळून झाल्यानंतर कुरं तरी दुर्मिळात दुर्मिळ एखादा फान्टा (डहाळी) त्याना सापडते आणि ते त्याचा उपयोग पोळ्याच्या पुरवसंधेला खांदेमळणीसाठी करतात. विदर्भात जंगलही मुबलक प्रमाणात असल्यामुळे त्याना पाच पानांची डहाळी (फान्टा) मिळणं थोड्याशया सायासानं सहज शक्य होते.

उन्हाळ्यात शेतशिवारात, गावकुसाबाहेर असलेल्या गुरांच्या गोठयाना शाकारण्यासाठी डिळी, झाडाच्या फाद्या, पन्हाटाण्या, तुरीची काडं, तसेच आडेसा म्हणून कुड उभारण्यासाठी बांधायला दोरखंड लागतो. त्यासाठी पळसाच्या झाडाच्या मुठापासून तयार केलेल्या धाग्यांचा वापर केला जातो. त्या धाग्यांना पळसाचे तोडे असेही म्हणतात. ते अत्यंत चिवट आणि पक्के असतात. आमच्या बालपणी आम्ही वडिलांबोरोबर रानात पळसाची मूळ खोदायला दूऱ्यावर जायचो. पळसाची मूळ ही जिमीनीत खोलवर आणि लांब रुतलेली असत. वडील कुदल, टिकावाच्या साहाय्याने खोलवर रुतून बसलेली मूळ खोदून खोदून मोकळी करीत. ती

विखूरलीला मुळ आम्ही हातान गोळा करीत असू. वडिलांना मुळ काढण्यासाठी दिवसभर मदत केली, म्हणून त्याच्या कडून त्या मोबदल्यात आम्हाला पळसाच्या लहान कोवळ्या मुळाणासून आसूडासारखा एक चाबूक तयार करून पिलायचा. माझ्याप्रमाणेच अनेक मुलांचे पालक त्यांनाही ह्याच पद्धतींच चाबूक करून द्यायचे. शाळा सुटली की आम्ही सर्व मुळ मारोतीच्या पारापुढील मोकळ्या मैदानात जमायचो. औतावरील आसूडाचा जसा फिरवून फिरवून काडकन आवाज व्हायचा. अगदी त्याचप्रमाणे पळसाच्या मुठीपासुन तयार केलेल्या चाबूकाचाही आवाज व्हायचा. आजूबाजूलाच घरांची दाटी असल्यामुळे त्याचा आवाज खूप दूरपर्यंत घुमायचा. त्याचा प्रतिधृती आम्हाला एकायला यायचा. एका नंतर एक अशी चाबूक वाजवण्याची स्पर्धाच आम्हा मुलांमध्ये लागायची. पुढे हा शिलशीला बरेच दिवस असाच चालत राहायचा.

वसंत क्रतुची चाहूल लागताच रानातला पळस बहरायला सुरुवात होते. वाकळ्या आकाराच्या काळ्यपट लासलर रंगाच्या कळ्या फांदीभरून मोहतात. तत्पूर्वी पिकल्या जर्जर पानांची पानझड होऊन गेलेली असते. तळपत्या उन्हाबोरेबरच हळ्हळू कळ्या खुलायला लागतात. बघता बघता पळस लाल-शेंद्र्या फुलांनी मोहरून

जातो. दूरवरुन फुललेला पळसाच्या अनक झाड एकाच वेळेला पहिली की तपत उन्हात जंगलाला आग किंवा वणवा लागल्याचा क्षणिक भास होते. पळसाच्या खुललेल्या रुपाला भुलून जंगली पळसमैना त्याकडे मोठया संख्येने आकर्षित होतात. फुलातील मकरद खाण्यासाठी त्यांचा किलबिलाट चाललेला दिसून येते. त्यांच्या ह्या मकरंद सेवनाबरोबरच सृष्टीतील पराग सिंचनावेही काऱ्य आपोआप घडून येते. एकमेका साह्य करू, अवघे धूर सुपथ हे संतवचन सार्थकी लागल्याची प्रचिती निसर्गातील अशा लहान सहान गोष्टीवरून लक्षत येते. पुढे हल्पुणे होलीकोत्सव जवळ येते. रंगपंचमीच्या दिवशी पळसाच्या फुलांचा रंग तयार करून एकेमेकांच्या अंगावर उधळला जातो. तो पक्का नैसर्गिंक रंग असल्यामुळे शरीरालाही कुठला अपाय होत नाही. झाला तर फायदाच. परंतु हल्ली रंगपंचमीलाही विक्षिप्त स्वरूप प्राप्त झाले आहे. लोकं बाजारात मिळण्याच्या केमिकल रंगाचा सर्रास वापर करतात. परिणामी त्वचारोगासरख्या बिमाण्या होण्याचा संभव असतो. किंवा दृष्टिदोष निर्माण होण्याचीही भीती असते.

रानटी पळस फुलांच्या रंगाचा वापर करून बालपणी रंग खेळलेला आठवलं की, अजूनही रानात जाऊन पळसाची फुलं तोडून आण्याचा मोह अनावर होतो. पण ते आता शक्य होत नाही. पळस फुलांचा सडा रानात येता जाता कुठेतरी अचानक बघण्यात येतो आणि बालपणी प्रत्यक्ष अनुभूती घेतलेला आठवाणितला पळस मनात जाग होतो. अशावेळी कवितेच्या काही ओळी उस्फुर्पणे ओठावर आल्याशिवाय राहत नाहीत.

तप्त उन्हात, तृप्त पळस
ऋतूकळा मांडतो
फाल्युनाचे रंगदान
रानोमाळी सांडतो....

ओवियाज्ञा फलाची...

गोकुलांतराल्या मुलाठारी

फलाची यांची मुलाखतीची शैली किंवा त्यांचं व्यक्तिमत्व कसं विकसित झालं, याचा काहीसा अंदाज त्यांच्या अगदी सुरुवातीच्या अमेरिकेच्या वान्या आणि तिथे माणसांना भेटून त्यांनी केलेले लेख यांमधून येऊ शकतो.

A black and white photograph of Diana Gabaldon, a woman with glasses and a necklace, sitting at a typewriter and looking down at her work. A stained-glass lamp is visible in the background.

नाग म्हणतात यात

आनंद मान. फलाचैनी तो सळ्ठा
मानलेला दिसतो.

किम नोक ही त्या काळ्यातली सर्वांत लोकप्रिय आणि
सर्वांत महाग नटी होती. फलाची नोवॅकबरोबर हिंडल्या,
त्यांनी तिच्या मुलाखती घेतल्या. नोवॅकला ज्यामे मोठं केलं
त्याची मुलाखत त्यांनी घेतली. नोवॅकवर लेख लिहिले.
त्या लिहितात, की सुरवातीला कसं चालायचं तेही तिला
कळत नव्हत, बदकासारखी चालायची. हाताचा वापर कसा
करायचा ते तिला कळत नसे. रुमाल चिमटीत धरून ती
फिरीफिरी हसायची. तिला चालावं कसं, बोलावं कसं,
वागावं कसं इत्यादी गोषी शिकाव्या लागल्या होत्या.

तरीही ती सामान्यच राहिली।

कर्मिक दे पाव नांगा पल्लिशार्म पा जि साती पटक पाकाशत

■ संस्थापक-संपादक : रवि. प्रभाकर पाटील ■ सल्लागार संचालक : सौ. सुमित्रा पाटील ■ व्यवस्थापकीय संचालक : सौ. चित्रलेखा पाटील ■ सल्लागार संपादक : प्रसाद वासुदेव केरकर ■ मुख्य संपादक : राजेंद्र नरहर साठे* ■ डिजिटल आवृत्ती संपादक : माधवी माणिक सावंत दूरध्वनी : ०२२४९१-२२२९०/२२७६९, संपादकीय विभाग- email : krushivalnews@gmail.com / जाहिरात विभाग- email : raigadkrushival@gmail.com मुर्बई कार्यालय : ए-५ आयओनिक ९८, ऑर्थर बंदर रोड, कुलाबा, मुर्बई ४०० ००५. दूरध्वनी : ०२२-२२८८४५३८.

(* या पत्रातील मजकुराच्या निवडीसाठी पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची आहे.)